

1986

RAPPORT

Trygve Lie

F O R O R D.

Jeg er meget takknemlig til dem som gjorde det mulig for meg å foreta denne sør-Amerika-turen. Misjonskontoret, Pym.s Barnefond og sør-Amerikas-arbeidsutvalg.

Inntrykkene er mange og overveldende, mange spesielle opplevelser som har satt seg fast i minnet, og den hjertevarme som en ble møtt med over alt både av nasjonale og misjonærer.

Misjonærenes gjestfrihet og omtanke varmer når en tenker tilbake. Heller ikke å forglemme de nasjonale brødre og søstre som viste oss virkelig søsken-kjærlighet.

Å se Guds verk åpenbaret gjennom den livsforandring som vi så, var en uforglemmelig opplevelse.

Menigheter som har vokst frem på få år - nasjonale brødre som tok hånd om virksomheten på en utmerket måte. Dyktige forkynnere som kjente ansvaret for opplæringen. Alt dette og meget mere gjorde turen til en festreise.

Vil også rette en hjertelig takk til Filadelfia, Sarpsborg som kostet reisen til Astri Iversen til og fra sør-Amerika.

Astri var en meget dyktig tolk og (sekretær) som ikke kan vurderes høyt nok.

Dyktig, hjelpsom og vennlig.

På følgende sider vil jeg gi en kortfattet oversikt om hva jeg så og hørte. Om inntrykkene fra Paraguay og Bolivia.

Innvielsen av barnelandsbyen Villa Infantil " Nueva Esperanza" og et helt bildegalleri av barna - var en sterk opplevelse.

Oslo våren 1986

Trygve Lie

P A R A G U A Y.

På en 500 guarani-seddel er det et bilde av et handels-skib. Dette var helt ukjent for meg at Paraguay hadde adgang til havet, men det lar seg gjøre på floden Paraguay. Om handelsflåtens størrelse vet jeg ikke noe om.

Paraguay er en av de mindre stater i sør-Amerika med 3 1/2 million innbyggere. Politisk er det en diktatur-stat med president Alfredo Strössner tilsynelatende trykt i stolen. Det sies at det finnes et betydelig hemmelig politi. Så langt som det var mulig å iakttas syntes folket være tilfreds. En ting er sikkert at det var langt bedre orden og system der enn i andre stater som ble besøkt, enda disse kunne rose seg av demokrati.

Det fortelles at det hender at paraguayerne tar seg av frakt av tilfeldige besøkende, og skrangler det mistenkelig i baggarsjen av et eller annet, sier de ingen ting, men politiet får senere en opprigning.

I hovedstaden Asunción var det Nicaraguas president ble skutt ned og drept, etter at en terrorgruppe hadde leid seg inn i et hus i samme gaten og fulgt med i den daglige rutinen til presidenten. En dag slo de til og sprengte bilen og alt i luften.

Her i Paraguay synes levestandarden å være god. Selv om det også her merkes at landets pengeverdig har gått ned kan det ikke sammenlignes med nabostatenes.

Forrettningsånden er svært utbredt, alle handler med et eller annet, og tilbyr sine varer over alt på gatene. Det er berettiget å spørre hvem er det som skal kjøpe alt.

Det finnes både slum og fattigdom også her, men det var langt ferre tiggere på gatene og rene og ryddige gater. Stort sett gav landet et godt og solid inntrykk. La meg føye til at det selvfølgelig er svært vanskelig å kunne si noe bestemt etter bare et kort besøk.

En ting som i alle fall overrasket var at paraguayeren var langt ærligere enn sine sør-Amerikanske brødre. Dagens svøpe i sør-Amerika er korrupsjon og uærlighet, vold og brutale overfall, noe som heller ikke misjonærene unngår, men det fortelles fra Paraguay at glemte vesker og annet blir som oftes levert tilbake. Helt uhørt til sør-Amerika å være.

Paraguay har utstrakt religionsfrihet: Det arbeid misjonen driver verdsettes høyt av myndighetene. Det sies at presidenten skal ha sagt - benytt anledningen nå - for etter meg er det ikke godt å vite hvordan det blir.

Norsk Pinsemisjon.

Som så mange andre steder i Pym.s misjonsarbeid har søstre vært de virkelige pionerer. Slik også her i Paraguay. Søstrene Bergljot Nordheim, Gunvor Iversen og Ruth Kjellsås begynte arbeidet i 1956. De tok seg på hesteryggen innover til indianerne i Paso Cadena. Siden har mange misjonærer virket der oppe. Man kan nok si at utviklingen og evangeliseringen har gått smått, men mange er vunnet, og fortsatt arbeides det både innen helse og skolesektoren så vel som møtevirksomhet. Ingen annen protestantisk virksomhet drives i dette område.

I et møte som vi deltok var det meget gledelig å se at indianerne selv var aktive med sang og møteledelse. Språket som ble benyttet var guarani.

Helsearbeidet .

I Paraguay har myndighetene arbeidet målbevisst de senere år med utbygging av helsetjenesten. Ikke lang fra Paso Cadena er det blitt opprettet et helsesenter som er til stor hjelp. Tidligere måtte våre sykepleiere kjøre helt til Strassner med vanskelige tilfeller, men nå er det bare en times kjøretur. På denne helsestasjonen er det en lege og sykepleier.

Ellers er det lenge siden sykestuen til misjonen i Atyra ble overflødig. Der i byen har staten overtatt helsearbeidet.

Min oppfatning er at Pym for fremtiden må oppmuntre unge ektepar til å gå til Paraguay som evangelister i nær samarbeid med de bestående nasjonale menigheter.

Blant Indianerne.

Når det kommer til indianerne blir bildet et helt annet. I Paso Cadena er det fremdeles stort behov. Skolen er intet unntak. Det var gledelig å se den "flotte" skolebyggingen. Den tidligere skolen ble revet i de dagene vi var der. Det er vanskelig med nasjonale krefter i arbeidet, men de som er gjør en god job. Det kan virke noe isolert der oppe, men misjonærene syntes å trives selv om de har mange ting å ta i som "bymisjonæren" slipper. Når det ble snakket om arbeidet var det mest bekymring med avløsnings-spørsmålet. Dette er tilfelle også på de andre steder i Paraguay.

I Paso Cadena har misjonen kjøpt en stort område som er delt ut til indianerfamilier. Ca. 100 mål til hver. Noen av dem er meget flinke jordbrukere, man kunne se frodige bananplanter. Bomull og

stod også fint. Manjoken var høy og fin. Ellers var det bønner og rotfrukter.

Men når sant skal sies var det dem som ikke brydde seg om å gjøre noe særlig ut av jorda. Det fikk de svi for når våren kom og det var lite mat å ta til.

Dessverre ble det ikke noe av turen til Ebeneserfeltet på grunn av sykdom. De eneste 2 dagene hvor kroppen ikke fungerte bra. Der oppe vil myndighetene overta misjonen sykearbeid. De venter bare på et bekreftende skriv fra misjonen. De har ventet på svar i to år - kanskje det ikke skulle være nødvendig å bruke så lang tid på å bestemme seg. Førland mente at nå må myndighetene få et svar så sykesentret kan bli overført.

Barnehjemmet i Ypacari

Arbeidet blant barna er et meget fruktbringende arbeid. Mange barn i de sør-Amerikanske land har det vanskelig, for ikke å si -ille. Ikke alle barn - heldigvis - men en meget stor prosent av dem. Se de hjelpeløse små bli etterlatt på gaten ,eller lagt på en trapp - er hjerteskjærende.

Under besøk i Ypacari var det to tilfeller som grep sterkt. En nydelig liten treåring av tysk/kinesisk herkomst ble brakt til hjemmet. Moren ville ikke ha jenta for hun skulle hjem til Taiwan og gifte seg! Faren bodde bare noen mil borte, men hadde ikke sett til dattera si en eneste gang! Vi kan bare undre oss over hva slags følelser slike mennesker har.

Det andre tilfelle var en 8-9 års gammel pike som kom sammen med sin stor-søster. 9-åringen tviholdt på sin søster - hun på sin side forsøke å forklare henne hvor godt hun ville få det sammen med de andre barna, men hun ville ikke. Det å se den sorg og lidelse i disse barneøyne, kan ikke beskrives. Mange hårreisende historier kunne fortelles. Krøplinger som er "glemt" i et skuer uten tilsyn og stell. Da er det godt det finnes en norsk søster som vil vanske av dem skitten og stelle med sår og skabb. Gi dem medisiner som kan tømme magen for mark og annet ondt. La disse små få oppleve varme og kjærighet. Det er gripende å se hva ømhet og kjærighet kan utrette av underverker både på kropp og sjel.

Her er det ikke bare kroppen som blir tatt hånd om, men det fremelskes en sunn sjel i en sunn kropp. Disse barmhjertighetsvelgjørere fortjener all vår beundring.

Barnehjem og menighetsbygging.

Jeg forundret meg når det ble oppdaget at mange svært aktive innen

menighetene var slike som hadde vært på barnehjemmet eller hadde tilknytning til det. Her var syn for saken at misjonærene hadde ikke oversett den betydning evangeliet har og på en praktisk måte vist disse hva Jesus mente når han sa: La de små barn komme til meg.- De hadde ført dem til ham, og når de ble større og kunne stå på egne ben, forble de hos ham.

Så misjonærene er ikke bare "sosialarbeidere" de er i høyeste grad med å bygge Guds menighet.

I de møter jeg fikk være med på i Paraguay var den altoverveiende del av forsamlingen - ungdom. Fin, tekkelig ungdom. Alvorlige og bedende unge. Jeg måtte glede meg når jeg så den frukt av et barmhjertighetsarbeid som et barnehjem er. Det er ikke forgjeves.

Caacupé

Katolisismens høyborg - om jeg får lov til å bruke uttrykket - det lukket katolsk. Her i Caacupé lages den "himmelropende" madonna-statuen. Den er solgt i hele Paraguay og langt utenfor den grenser. Her prøver de å bygge en Peters-katedral etter modellen fra Roma. Hitt valfarter unge og eldre - og de skal helst gå hele veien på sine bare ben - dess større blir madonnas velsignelse! Her drives avgudsdyrkelsen på høyeste plan - og her er også Maria-kilden. Den livgivende kilde fortelles det. Kilden som gir helse til syke mennesker!

Til Caacupé kommer mennesker for å få hjelp. Her bæres store statuer av jomfru Maria gjennom gatene og blir tilbedt og hyldet. Caacupé er byen som skal gi lindring til syke og lengtende sjeler. Her finnes forløsningen og renselsen på sjel og kropp. Å du store bedrag -!

En liten pike vasker sitt hår og hode i Maria-kilden - hun er så opptatt av det at hennes mor må ta henne med seg med makt. Andre står der i andakt - for her er kilden til liv.

Jeg kan ikke annet enn å løfte mitt blikk mot den skyfrie himmel - for jeg hadde fått nåde til å høre evangeliet om en annen kilde, - den virkelige livet kilde. En kilde som virkelig kan rense og frigjøre, men disse hadde ikke fått høre, de viste ikke noen annen vei. Derfor kom de - søkende og lengtende etter - . Gud vil du sende noen til disse steder med ditt budskap. Helhjertet og brennende. Kall du noen unge som er villige til å la komfort og velstand være. Kall vitner - kall martyrer - kall disipler som sier; Se, her er jeg, send meg. Send med til Caacupé.

I Caacupé står en meget bra misjonærbolig ledig, sentralt i byen, og Bjørnevoll har sin eiendom til salgs også der i byen. Så bør det også nevnes at det er en pinsemenighet i Caacupé som ble startet av Josef Iversen og som fremdeles er aktiv under nasjonal ledelse. Mulighetene og anledningene er store for de rette folkene.

A t y r a

For misjonsvenner som spesielt har fulgt med i sør-Amerika og i Paraguay i særdeleshet kjenner igjen navnet Atyra. Her var det i sin tid en sykestue før staten byggde nytt helsesenter. Siden ble stedet tilhold for den norske skolen hvor misjonærbarn fikk sin undervisning. I dag er det barn fra Bolivia, Argentina og Paraguay som har sin opplæring her. Den tidligere sykestua er blitt skole. Stort sett er det bra lokalforhold, internat og boliger. Her er også menighetslokale.

Med menigetsarbeidet har det vært noe opp og ned, men det fortelles at i den senere tid har det stadig kommet nye til. Mange er blitt frelst under nylig avholdt møtekampanjer, så det var optimisme å spore i virksomheten.

Under mitt besøk i Atyra var det ungdomsleir på stedet med Torstein Tørre som bibellærer. Denne leiren hadde samlet 70-80 deltagere. Under kveldsmøtene var det ikke bare ungdom som var samlet, men mange godt voksne og eldre kom til dem.

Det ble lagt sterk vekt på den vitnetjeneste som det som paraguayere hadde. De skulle vinne sine landsmenn for Jesus. Dette vet vi er meget viktig at de nasjonale selv våkner opp for dette ansvar for sine landsmenn.

På dette område har misjonæren en betydelig oppgave - de nasjonale må vekkes opp å se det ansvar de har. Ikke bare overlate alt dette til misjonæren. Om dette lykkes vil meget være vunnet.

Nå la jeg merke til den store aktivitet som nasjonale vitner viste. I sang og tale var de fremtredende i virksomheten. Dette er tegn som forteller at evangeliet har fått større gjernomslagskraft en tidligere, og forteller om rikere tider i Paraguay.

S t r o s s n e r

Vi forbinder navnet Strossner med presidenten, men det er faktisk en by ikke langt fra grensen til Brasil som bærer dette navnet. Her bor Palma Kjellaug Sjølund i et deilig hus. Hun er typisk evangelisten som både gjør husbesøk og deltar i menighetens virke. Filadelfia Asuncion er ansvarlig for denne virksomheten.

P.K.Sjølund er utdannet sykepleier og har en del arbeid innen den sosiale sektor ved husbesøk og utdeling av klær. I utkanten av byen, hvor lokalet ligger er mange fattige familier som trenger hjelp. Og mange klespakker vil være kjærkomment. P.K.S. er i sterk behov av en ny bil -.

*****

Paso Cadena

1 menighet. 2 lokaler. 1 på stasjonen. 1 i kolonien.
medlemstall. ca. 40 stk. Evangelist Eulalio Garsete.
Søndagsskole. Barnemøter.

Helsearbeid. 1 polyklinikk. 3 sykepleiere for tiden.

Forebyggende arbeid som vaksinerings - undervisning i hygiene -barne-
stell og ernæring..

Skole. Grunnskole - 101 avsluttet - 151 begynte.

2 ung. på gymaset. 5 lærere. 1 utdannet lærer.

Hjelpearbeid. Brønn og do-graving. Husbygging. Hjelp til frø - åker.

Nye planer .

Forbedringer fra statens side fører til mindre belastning for helse-
arbeidet på Misjonen.

Problemer.

Underbemanning. For liten kontinuitet. Fremtidig planlegging og
strategi. skadelidende.

Misjonærer(sykepleiere) Rudolf Larsen

Laila Larsen

Anna Mjåland (hjem 1986)

Y P A C A R I

1 Menighet. Antall.

1. Barnehjem

Misjonærer (Sykepleiere) Gunvor Westgård (Hjem 1986)
 Henny Marie Rasmussen (Hjem 1986)
 Lars og Jorund Førland ut feb. 1986.
 Liv Byberg.

A t y r a

Skole for norske misjonærbarn. 1973. Elever 15.

1 Menighet - utpost til Ypacari. Medlemmer ca. 25. Søndagsskole.

Internatforeldre: Elsa og Gunnar Pettersen

Lærer Else Marie Henriksen

" Astri Forberg (Hjem 1986 Jan.)

Modernisering av skolen bør gjøres- Gammelt og tungvint.

Ebeneser

Misjonærer: Eva og Candido Figueredo.

Strossner.

Kjellaug Palma Sjølund. Misjonær (Sykepleier)

Evangelisering. Hjelparbeid.

Caacupé

1 menighet. Nasjonal ledelse. Lokale Filadelfia.

Ingen misjonærer.

1 misjonærbolig.

PLANO DE LA PROPIEDAD DEL SEÑOR DIA Y NORHEIN HOY DE LA
MISION INDIGENISTA NORMAN PASO CADENA

Sup. Poligonal: 2280 H.

Esc. 1:12.500

Sup. Líquida: 300 Has.

Derechos del Vendedor

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

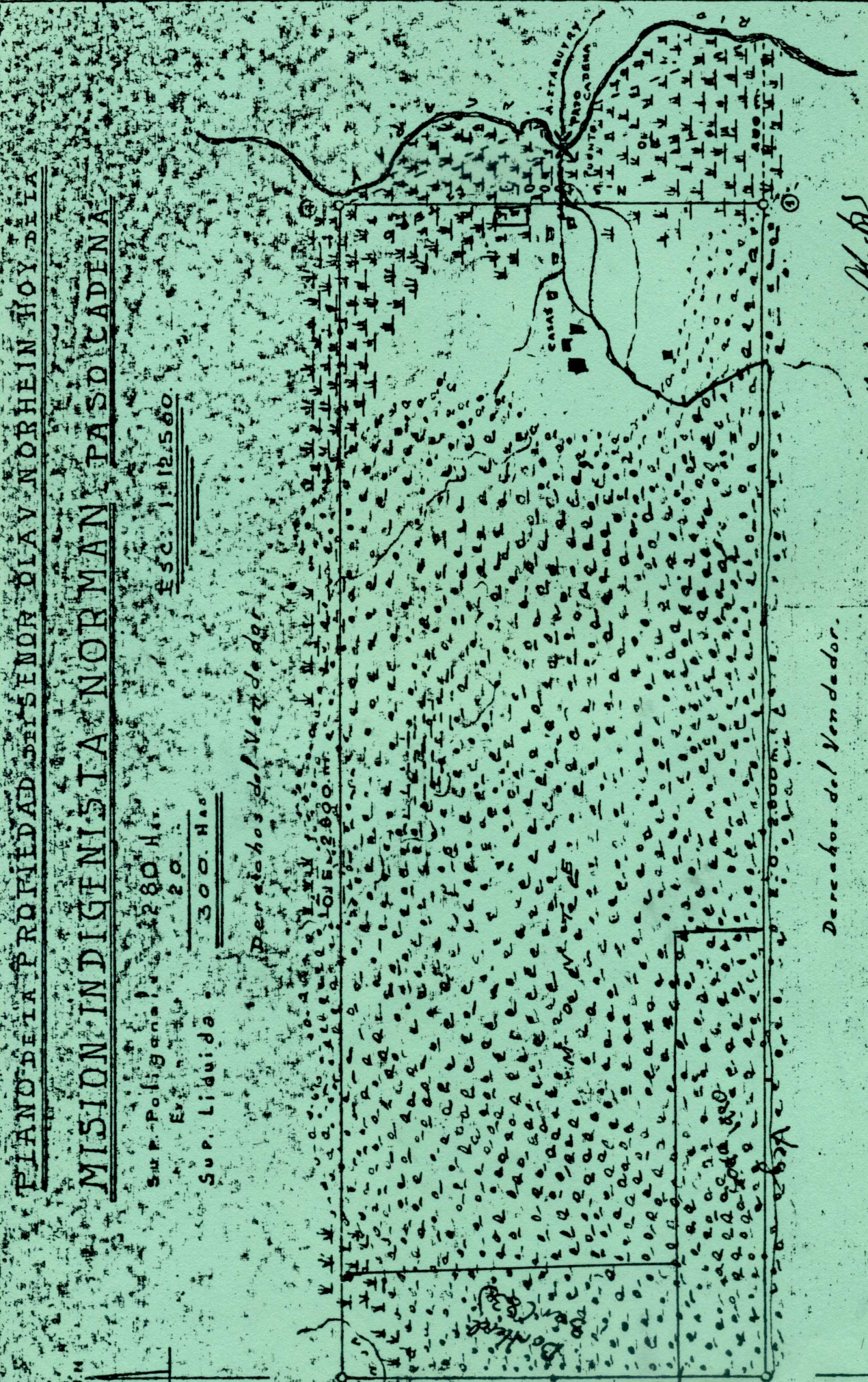
1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

1.111,200 m²

Derechos del Vendedor.

Dibujó y Calculó: *[Signature]*
Averiguó: 25 de XI. 69

2.14.98 W

3

2

1000

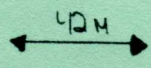
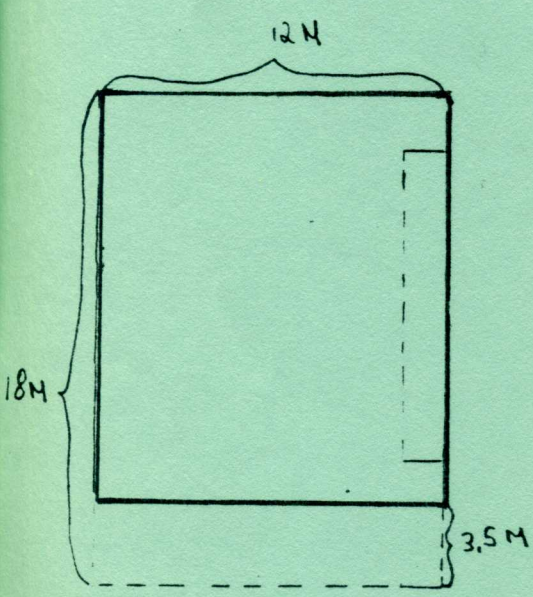
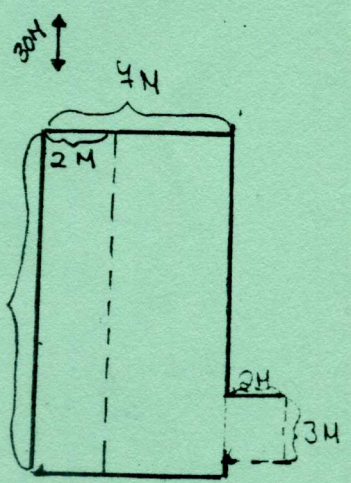
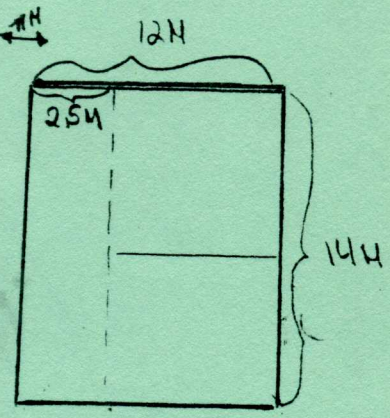
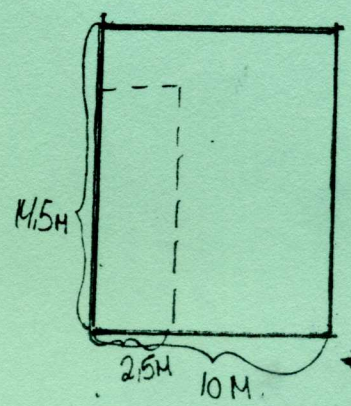
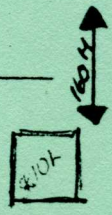
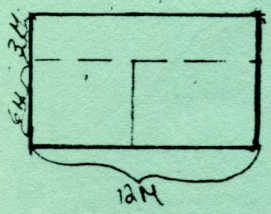
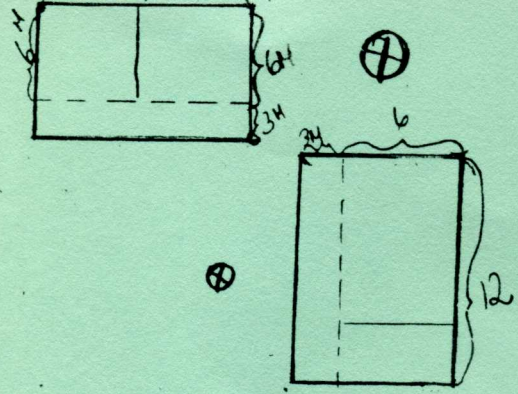
1000

1000

1000

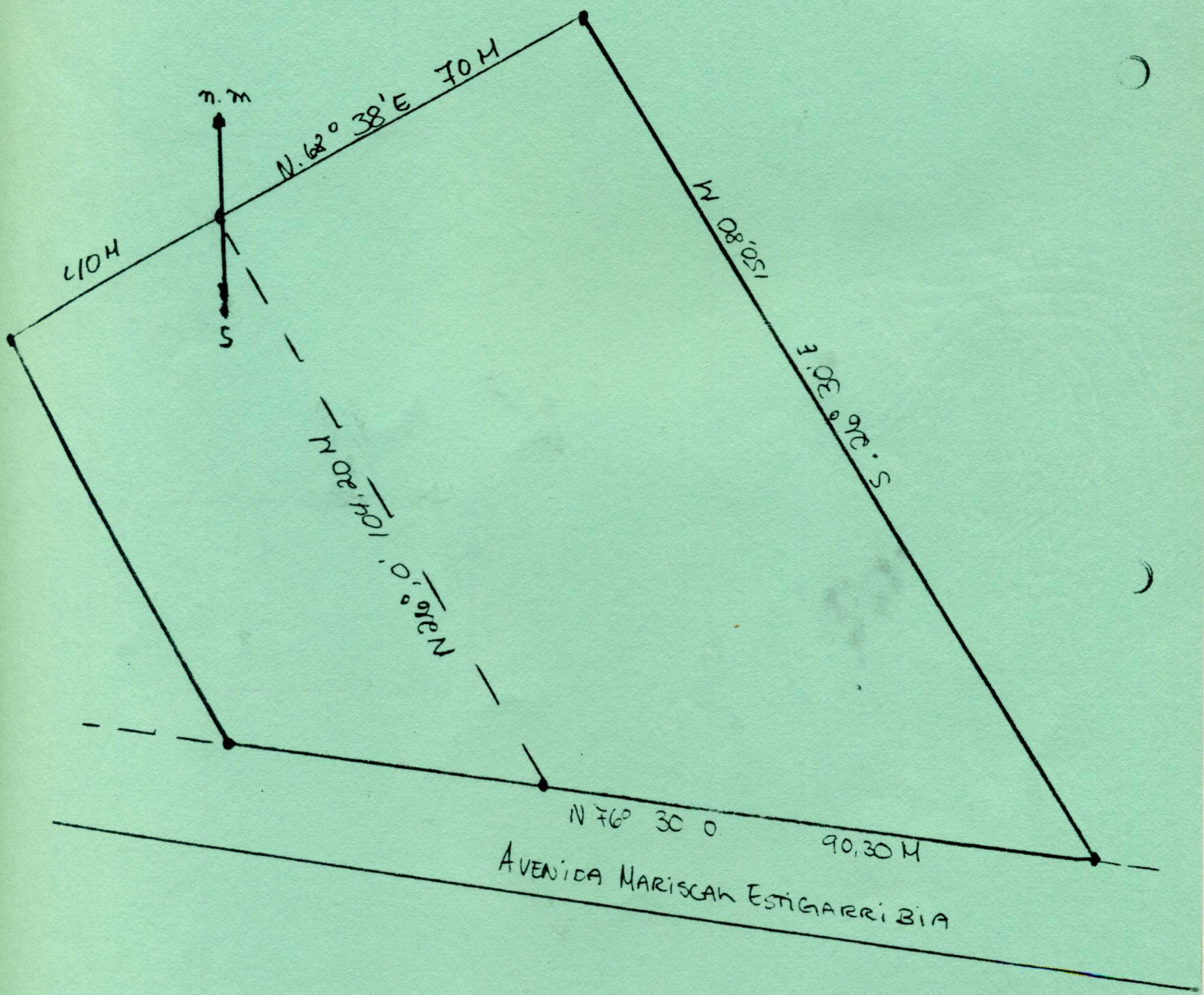
1000

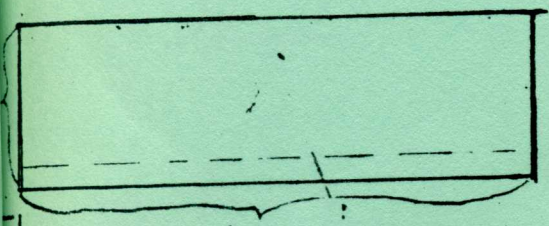
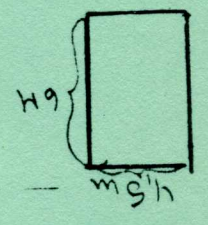
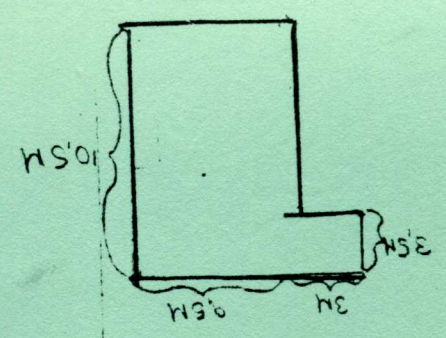
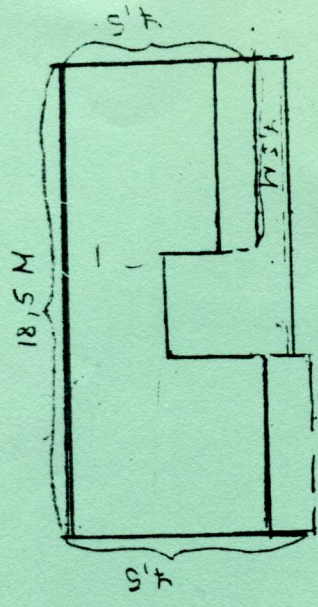

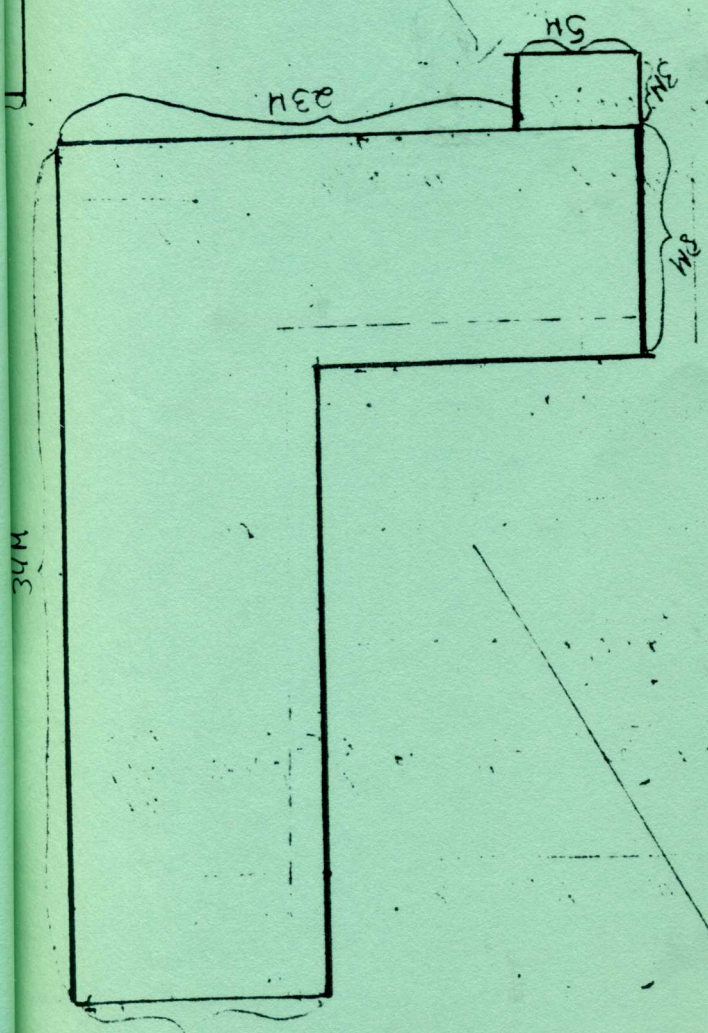
Y p a c a r i

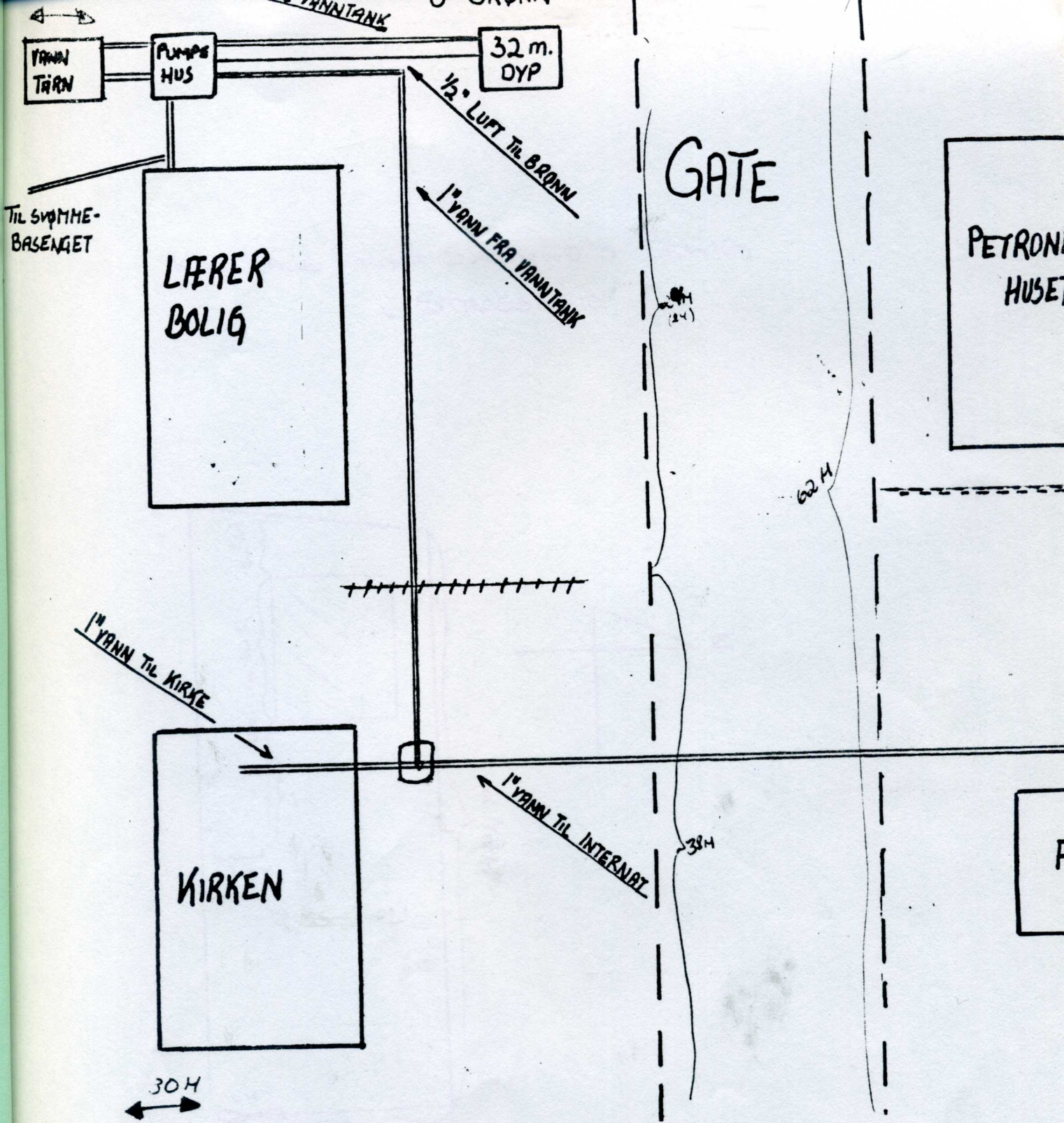

13.1 M

MISIONENS BYGGNINGER I ATYRĀ

DNA
BET

FOTBALLPÅSS

TIL PETRONA
HUSET

VASKEROM

$\frac{3}{4}$ " VANN TIL VASKEROM

$\frac{3}{4}$ " VANN TIL SKOLEN

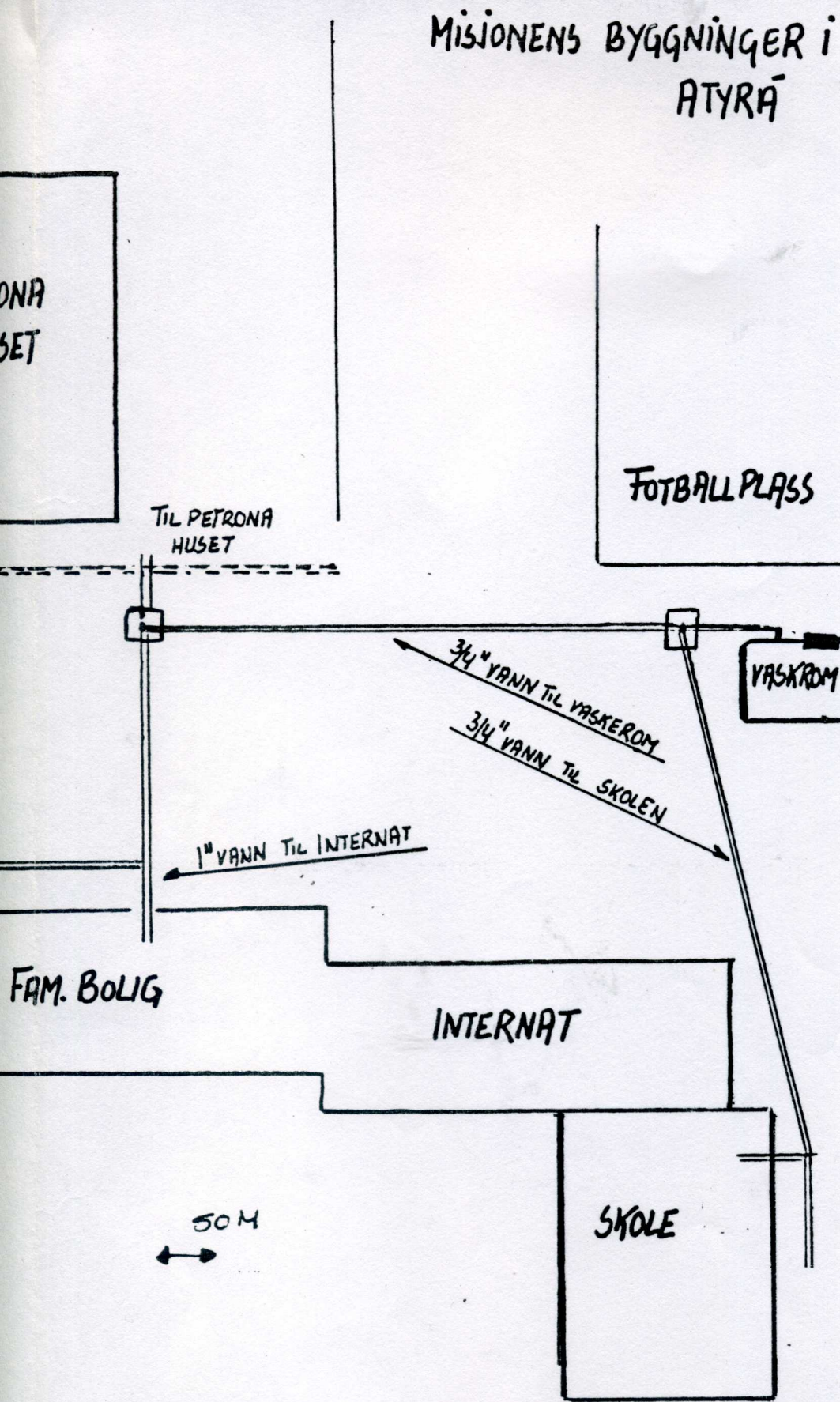
1" VANN TIL INTERNAT

FAM. BOLIG

INTERNAT

SKOLE

50 M

KJELHEAUG PAVMA SJØHUND'S BØNIG I STROSSNER

